

Tuần Báo Vô Vi

27 tháng 2 năm 2022

Số 592

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Phát triển là gì?
- 2) Cái gì là mới?
- 3) Đời mới là sao?
- 4) Tình đời có gì lạ không?
- 5) Tham dâm là sao?
- 6) Muốn mà muốn không được thì sao?
- 7) Khi bước vào ngưỡng cửa, mà người không được tiếp thì phải làm sao?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÔ VI. All rights reserved.

Singapore, 09-05-04 8: 30 AM 1) Hỏi: Phát triển là gì? Đáp: Thừa phát triển là thay đổi mới. Kệ: Thay đổi mới tiến tới dừng hành Quy nguyên giềng mối tự tâm thành An nhiên tự tại không thay đổi Chuyển hóa thâm sâu rất nhiệm mầu.	Singapore, 10-05-04 5: 25 AM 2) Hỏi: Cái gì là mới? Đáp: Thừa sự phát minh sáng tạo là mới. Kệ: Tân tạo hình thành mới sáng choang Quy nguyên giềng mối tự hình thành Quán thông đời đạo chuyển thông thanh Nguyên lý Trời ban thật rõ ràng.
Singapore, 11-05-04 3: 40 AM 3) Hỏi: Đời mới là sao? Đáp: Thừa, lúc sơ sinh mới ra đời là lúc phần hồn tái lập cuộc đời mới. Kệ: Sơ sinh là mới ở đời tạm Khó khổ do tâm tự hại mình Trí tuệ lâu ngày sanh tập quán Muru mô đủ thứ mất quân bình.	Singapore, 12-05-04 4:15 AM 4) Hỏi: Tình đời có gì lạ không? Đáp: Thừa tình đời có tham dâm bao trùm. Kệ: Tham dâm lôi cuốn từ hồi tiến Khí sắc điều linh nhận rõ hình Đời đạo không thành tâm động loạn Tình trời ban chiếu tự mình mình.
Singapore, 13-05-04 5:15 AM 5) Hỏi: Tham dâm là sao? Đáp: Thừa tham dâm là muốn đủ thứ. Kệ: Tham dâm dẫn dắt người không tiến Thức giác bình tâm tự giải phiền Sám hối ăn năn tự cảm yên Đường đời vấp phải không trung tín.	Frankfurt, 14-05-04 1: 10 AM 6) Hỏi: Muốn mà muốn không được thì sao? Đáp: Thừa muốn mà muốn không được thì phải động. Kệ: Muốn không thành thì phải tham dâm Động loạn tham dâm tự dối lòng Thực hiện không thành tăng ác độc Cảm thông tu học tự thông dong.
Frankfurt, 15-05-04 5:15AM 7) Hỏi: Khi bước vào ngưỡng cửa, mà người không được tiếp thì phải làm sao? Đáp: Thừa, khi bước vào ngưỡng cửa, mà người không được tiếp thì đó là dấu hiệu cảnh cáo, cần hiểu để tự sửa tâm sửa tánh ngay thì mới yên. Kệ: Học xong bài học mới thức hồn Tự tu tự tiến không muru mô Giải thông đời đạo tự thăng hoa Học hỏi không ngừng tự bước qua.	

PHỤ ÁI MẪU ÁI

Phụ Ái 17 (tiếp theo)

...
“*Quy hình vạn trạng vững bền*”: Chúng ta trở về với mọi trạng thái xa xưa trong sự sai lầm chuyển giải. Chúng ta mới trở lại vạn trạng, mới thấy vững bền, thấy chúng ta đã được trở về nơi cũ rồi. Chúng ta đã ngộ người thân rồi, chúng ta đã ngộ Phật, ngộ Trời là ngộ người thân.

“*Không còn động loạn chẳng quên Phật Trời*”: Không bao giờ còn động loạn nữa, chúng ta vững tin vững tiến, nhờ sự thanh tịnh này mà chúng ta mới ngộ được. Nhờ sự thanh tịnh này mà chúng ta trở lại và chúng ta được gần gũi với nhau để lo tu, lo tiến.

“*Hành thông tiềm thức hợp thời*”: Chúng ta hành thông, càng tu tiềm thức càng mở hợp thời, vừa phân lý là chúng ta tiếp ứng, thấy rõ.

“*Trong mê có tỉnh nhận lời nhủ khuyên*”: Chúng ta mê ở thế gian, ngồi thiền, trong mê chúng ta có tỉnh. Các bạn nghe đây rồi nhận lời, mới thấy những lời nhủ khuyên là đúng đắn. Những vị đó là người của chúng ta. Chính chúng ta là nó và nó là chúng ta. Ở thế gian phân ra ngôi vị này kia kia nọ thiệt, người đó là người yêu của chúng ta, yêu vô cùng tận, mến cảm vô cùng tận, chuyên lý từ Đấng Cha Lành xuống để độ cho chúng ta. Cái luồng điện đó là luồng điện của Cha Lành liên kết. Đó là người yêu đời đời của mọi tâm linh để tiến hóa.

Chúng ta ngồi thiền, càng thanh tịnh càng mê, rồi càng tỉnh, càng mến càng nhớ, nghe qua âm thanh đó, rồi chúng ta nhớ mãi mãi... Lời nhủ khuyên đó in sâu trong tâm trí của chúng ta. Chúng ta cảm thấy thơ thới và không ai có thể hòa tan trong tư tưởng của chúng ta bằng những lý thuyết âm thanh điển quang thanh giới chuyển cho ta. Chúng ta thấy càng cảm động, càng sung sướng, càng nhẹ nhàng. Cho nên nhiều linh căn được hội ngộ, đang thiền và nghe qua âm thanh thấy rơi lụy sung sướng vô cùng. Rơi lụy đó để làm gì? Rơi lụy đó là để đem lại cho tâm hồn nhẹ, hòa hợp, đến gần nơi ổn định và hòa tan trong đại định bề trên.

“*Tiến về quy định tiền duyên*”: Trở về tiền duyên tái hợp từ xa xưa đã xa cách bao nhiêu trăm năm, bao nhiêu ngàn năm, ngày nay hội ngộ.

“*Càng minh chơn lý càng liên kết tình*”: Thấy rõ ràng sự không thay đổi. Càng ngày càng thân yêu, chỉ hòa làm một mà thôi. Không biết nói sao tại thế, không biết lấy bút mực nào tả cho hết sự việc đó, nhưng mà trong tâm chỉ biết triu mến thương yêu mà thôi.

“*Hồn thanh thân nhẹ đẹp xinh*”: Nó thân hẹp lại nhẹ nhàng đẹp xinh. Vừa động tới là mình hiểu, vừa động tới là mình minh, rồi cảm thấy sung sướng nhẹ nhàng. Đó là cái hồn thanh thân nhẹ mới được đẹp xinh như vậy.

“*Ý tâm ổn định chơn tình quang khai*”: Thấy sự không thay đổi về với chúng ta, chắc chắn đường đó chứ không sai. Ta cứ giữ đó mà tu mà tiến. Càng thiền càng thấy nhẹ, càng thiền càng thấy cảm mến, càng thiền càng thấy đi tới, càng thiền càng hòa hợp chung vui trong càn khôn vũ trụ.

“*Chuyên tu trao đổi đôi mài*”: Chúng ta trở nên chuyên môn tu luyện, tu bổ sửa chữa, trao đổi trong giờ thiền. Sửa những sự chậm trễ trần tục của chúng ta, để chúng ta tiến lên.

“*Học kinh vô tự rõ ngày tiến thân*”: Mỗi khi các bạn thiền là các bạn học kinh vô tự, đâu có chữ nghĩa. Trong lúc trong mê có tỉnh mà trong tỉnh có minh. Đó là kinh vô tự. Rồi giờ phút khắc chúng ta tiến tới đâu và chúng ta có thể quyết định không còn sai lầm nữa để đi tới.

“*Thực hành thức giác nhiều tầng*”: Chúng ta chỉ nhờ có thực hành rồi thức giác.

“*Lần tu lần tiến lần phân ý Trời*”: Biết sự khai mở ở bề trên, rồi tự lần lần sửa tu, lần lần tiến tới, lần lần phân rõ ý Trời. Ý chí của Thượng Đế đã làm việc cho thế gian và hóa độ cho chúng ta bằng cách nào. Chúng ta càng ngày càng minh, càng hiểu, càng sung sướng và cảm mến.

“*Tâm minh chẳng có xa rời*”: Tâm chúng ta hiểu rồi không còn xa cách phần thanh điển, không còn xa cách sự yêu thương đời đời của bề trên được.

“*Tâm linh hòa một nơi nơi hợp hòa*”: Tâm linh chúng ta hòa tan chỉ có một mà thôi. Đi đâu chúng ta cũng thấy sống động và tiến hóa.

“*Hành trong tiến hóa thật thà*”: Chúng ta hành trong sự tiến hóa thật thà, thấy rõ việc đó rồi, không còn gì thay đổi nữa.

“*Chẳng còn nghi kỵ hợp hòa tiến thân*”: Chẳng còn nghi kỵ nữa mà hòa hợp tiến lên, chỉ lo giữ tu để tiến trong sự thương yêu vô cùng tận sẵn có của chúng ta.

“*Cùng chung sống cảnh thế trần*”: Chúng ta có đạo hữu tu ở đây, chúng ta thấy rõ tiền kiếp tiền duyên tái ngộ rồi. Ngày nay chúng ta phải cùng chung sống cảnh ở thế gian mà lo tu.

“*Chẳng còn than vãn cứ lần tiến lên*”: Chẳng còn than thở nữa, cứ giữ mức tu để tiến lên.

“*Sống trong khung cảnh đạo nền*”: Lúc nào, chúng ta cũng ở trong khung cảnh đạo nền, hòa tan trong sự thanh nhẹ.

“*Nơi nào cũng vậy cũng bền chí tâm*”: Dù cho hoàn cảnh thay đổi đến đâu đi nữa, chúng ta cũng giữ phần thanh điển, cũng bền chí tâm. Cũng giữ một mức để tiến tới trong sự sáng suốt để hòa hợp.

Chúng ta đã ngộ được tiền duyên, đã ngộ được người thân yêu xa cách từ lâu. Bây giờ chúng ta phải giữ lấy để tiến, giữ lấy để tu. Không có gì sung sướng bằng, không có của cải thế gian có thể giúp

đỡ chúng ta được tái ngộ. Từ ngày xa cách cho đến ngày tụ hợp, thì chúng ta giữ đó mãi mãi tu, thì không còn sự xa cách.

Còn nếu tưởng rằng bây giờ tôi ngộ được rồi, tôi mừng, chỉ ở điểm đó thì không được. Phải tu nữa, phải cố gắng hành nữa, để tôi giữ sự sáng suốt mãi mãi, hoài hoài trong sự bền bỉ, không xao lãng. Nó có cơ hội vun bồi ý chí để tiến hóa trong tình thương xây dựng rõ rệt. Không còn sự lu mờ nữa, thì càng tu càng minh và càng rõ chơn lý hơn. Chơn lý là việc không thay đổi, nhưng mà diễn quang chứ không phải chuyện tầm thường tại thế. Diễn quang thì phải làm việc nhiều hơn gấp bội, gấp triệu lần phàm tâm tại thế mới mong có cơ hội được trụ hóa. Nếu chúng ta ý lại như thế gian, rồi ta bà trần tục thì càng ngày càng lún sâu và quên đi. Rồi càng ngày càng sống trong phạm vi eo hẹp, không tiến triển nổi. Chúng ta ý thức được sự bền vững đời đời, hòa hợp cả căn khôn vũ trụ thì chúng ta giữ đó tu tiến mãi. Học lớp này đến lớp khác, rồi cũng tái ngộ. Tái ngộ trong thần thức êm dịu, nhẹ nhàng, sáng suốt, minh định. Cái đó mới là giá trị. Còn tu mà mơ mộng, ảo tưởng thì không có giá trị. Thực hành để thấy rõ mọi sự việc.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

TÌNH

Nhìn em nổi lại mối tình
Mắt em sáng chói thân hình dễ thương
Trời ban tình đẹp như gương
Thương Trời nhớ Phật lại thương em nhiều
Trời sanh nguyên lý rất siêu
Em anh là một giữ điều thức tâm
Chúng ta nguyên lý diệu thâm
Trời ban tình đẹp âm dương hợp hòa.

Lương Sĩ Hằng – Vô Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả Tỳ Kheo Thích Minh Châu

CHƯƠNG I
4.07 PHẨM NỮ NHÂN

67. CHUYỆN NGƯỜI ĐÀN BÀ THÔN QUÊ (Tiền Thân Ucchanga)

Tìm kiếm chồng con thật dễ dàng...,

Câu chuyện này do Bậc Đạo Sư kể trong lúc trú tại Kỳ Viên về một người đàn bà ở thôn quê.

Một thuở nọ, trong quốc lộ Kosala, có ba người đang cày ruộng ở ven rừng, cùng lúc, một bọn cướp phá hại dân chúng trong rừng xong và đang đào tẩu. Các nạn nhân chạy vào rừng tìm kiếm bọn vô lại nhưng hoài công, khi đến tận nơi ba người cày ruộng, họ la lên:

- Đây là bọn sơn tặc giả dạng nông phu!

Thế là họ kéo cả ba tội nhân đến trình vua Kosala. Lúc bấy giờ có một người đàn bà đến cung vua khóc than kể lễ thảm thiết xin có được cái gì đó để che thân. Nghe tiếng kêu than, nhà vua ra lệnh ban cho người đàn bà ấy một tấm áo, nhưng nàng từ chối bảo rằng đây không phải là thứ nàng muốn xin. Vì vậy thị nữ của vua trở lại trình rằng người đàn bà ấy không cần áo quần mà cần một tấm chồng! Sau đó vua truyền đưa người đàn bà vào chầu và hỏi có phải nàng muốn kiếm chồng thật chẳng.

- Tâu Đại vương, đúng thế, người đàn bà đáp. Vì người chồng mới thực sự là vật che thân cho đàn bà, còn người đàn bà nào không có chồng thì dù cho nàng ấy mặc áo quần đáng giá cả ngàn đồng tiền, cũng chẳng khác gì mình trần thân trụi!

Và để làm cho lý lẽ này thêm vững mạnh, nàng lại ngâm câu tục ngữ này:

*Khắc nào đất nước vì vua,
Chẳng khác dòng sông suối cạn khô,
Cũng vậy mình trần thân lại trụi
Vì không từng trúc cạnh đào tơ!
Nhìn xem quả thật nàng trơ trọi
Dù có mười anh ruột một nhà!*

Vua hài lòng với lời giải đáp của người đàn bà, nên vua hỏi mối liên hệ giữa nàng với ba tội nhân kia ra sao. Nàng đáp rằng, một người là anh nàng, một người là chồng nàng, một người là con trai nàng.

- Nay, hãy nhận lấy một đặc ân của trẫm, vua bảo, trẫm sẽ ban cho nàng một trong ba người ấy, nàng chọn người nào?

- Tâu Đại vương, nàng đáp, nếu tiện thiếp còn sống, tiện thiếp có thể lấy chồng khác sinh con khác; song nay cha mẹ thiếp đã mất rồi, chẳng bao giờ thiếp có anh em nào khác nữa. Vậy tâu Đại vương, thiếp xin chọn người anh.

Nhà vua đẹp ý với nàng, bèn thả cả ba người, vậy chính người đàn bà này là phương tiện cứu nguy cho ba người đàn ông.

Khi Tăng chúng biết được chuyện này, liền khen ngợi người đàn bà kia trong Chánh pháp đường thì bậc Đạo Sư bước vào. Ngài hỏi Tăng chúng đang bàn luận vấn đề gì và được kể như trên; Ngài bảo:

- Đây không phải là lần đầu tiên, này các Tỷ
kheo, người đàn bà này cứu nguy cho ba mạng

sống ấy, mà ngày xưa cũng vậy.
Nói xong, Ngài kể một câu chuyện quá khứ.

(còn tiếp)

